

การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนคำเหมือดแก้วบําเพ็ญวิทยา โดยการจัดการเรียนรู้
ด้วยวิธีสอนแบบบัตรคำ

Development of Spelling Skills for Grade 4 Students at Kham
Muat Kaew Bumphen Wittaya School through
Flashcard-Based Learning Management

Received: 14/02/2569

Revised: 30/03/2569

Accepted: 30/03/2569

เฟื่องฟ้า ภูสมจิตร¹, บัญชา ธรรมบุต²

Fueangfa phusomchit¹, Bancha thammabut²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

¹⁻²Mahamakut Buddhist University

E-mail: fphusmctir@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ บัตรคำ 2) ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ ตามเกณฑ์ 80/80 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ บัตรคำ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนคำเหมือดแก้วบําเพ็ญวิทยา ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ พบว่า ทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนผ่านเกณฑ์โดยเฉลี่ยร้อยละ 86.54 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 2) ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ ระดับมาก

คำสำคัญ : การอ่านสะกดคำ, พัฒนาทักษะการอ่าน, บัตรคำ

Abstract

The Development of Reading Skills for Grade 4 Students through Word Card Learning Management The objectives of this research were: 1) to develop the spelling and reading skills of Grade 4 students using Word Card learning management; 2) to evaluate the efficiency of the learning management plans based on the 80/80 efficiency criteria; and 3) to study the students' satisfaction with the Word Card learning method. The sample consisted of Grade 4 students from Kham Mueat Kaeo Bamphen Witthaya School, studying in the first semester of the 2025 academic year. The independent variable was the Word Card learning management, and the dependent variable was the students' spelling and reading skills. The research instruments included: 1) learning management plans and 2) a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using Mean, Standard Deviation, and percentage.

The research findings were as follows 1) The Grade 4 students' spelling skills, developed through the Word Card learning management, achieved an average score of 86.54%, which exceeded the established 80% criterion. 2) The evaluation of the Word Card learning management plans yielded an Index of Item-Objective Congruence (IOC) of 1.00, indicating that the plans were highly consistent and suitable for instructional use. 3) The satisfaction of the Grade 4 students toward the Word Card learning management was at a high level.

Keywords: Word Spelling, Reading Skill Development, Word Cards

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สะท้อนแนวคิดและคุณค่าของคนไทยมาอย่างยาวนาน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร ทำความเข้าใจ และถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในด้านการศึกษาและการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ประชาธิปไตยที่ต้องอาศัยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ศาสตร์ต่าง ๆ รวมถึงช่วยเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา และการใช้เหตุผล ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศและการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน อีกทั้งภาษาไทยยังมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 และยิ่งช่วยส่งเสริมสร้างค่านิยมที่ดีงามตามขนบธรรมเนียมไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดย

เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37) ภาษาไทยจึงมีความสำคัญและประโยชน์มากมาย ทั้งใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างคนในชาติ การสื่อสารส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ช่วยสร้างความเข้าใจและทักษะจำเป็นต่อการประกอบกิจกรรมทางวิชาการและชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและมีความภาคภูมิใจในภาษาของตนเอง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระสำคัญที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการสำคัญของการเรียนภาษาไทยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง เหมาะสม และนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังเน้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ รู้จักแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์ และใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรดังกล่าวมุ่งสร้างพื้นฐาน ด้านภาษาให้มั่นคง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออก เขียนได้อย่างถูกต้อง เข้าใจในเนื้อหา และนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการอ่านซึ่งถือเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้สาระอื่น ๆ หากผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดี ก็จะช่วยทำให้สามารถศึกษาค้นคว้า ทำความเข้าใจสาระวิชาต่าง ๆ ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ส่งผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนในระยะยาว ดังนั้น การปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ความคิดวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์ และทักษะทางภาษาที่ถูกต้องจึงเป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารและเป็นกำลังสำคัญที่มีคุณภาพต่อสังคม (กรมวิชาการ, 2551)

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ในสังคมปัจจุบันตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ เพราะเป็นช่องทางสำคัญในการแสวงหาความรู้ เพิ่มพูนสติปัญญาและช่วยให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมและมีความสุข บุญรอด โชติวชิรา (2547 : 1) อธิบายว่า การอ่านทำให้บุคคลรู้เท่าทันเหตุการณ์ เข้าใจความเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม มีความเฉลียวฉลาด และได้รับความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ สอดคล้องกับความคิดเห็นของ นิภาพร นุเสน (2545 : 1) ที่กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญของการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาความคิด ประสบการณ์ และการตัดสินใจ จึงจำเป็นต่อชีวิตในยุคข้อมูลข่าวสาร เพราะทำให้มนุษย์เป็นผู้รอบรู้ทันสมัยและใช้ข้อมูลอย่างเกิดประโยชน์ นอกจากนี้กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2566 : 4) ก็ย้ำว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ การดำรงชีวิต รวมทั้งเป็นกิจกรรมพักผ่อนและสร้างความเพลิดเพลิน เช่นเดียวกับ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2516 : 5) ที่เห็นว่าการอ่านช่วยเปิดประสบการณ์กว้างขวาง ทั้งในและนอกห้องเรียน ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านย่อมแสวงหาความรู้ได้มากและนำไปใช้ในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับความคิดของ ญัฐนิชา บุญสม (2546 : 2) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อชีวิต เพราะทำให้ได้รับความรู้ ข่าวสาร และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลกยุคปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านเป็นปัจจัยส่งเสริมเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนผลการเรียนย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน การอ่านสะกดคำเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียนเริ่มต้นฝึกการอ่าน ครูผู้สอนจึงเห็นความสำคัญของการอ่านสะกดคำและพร้อมที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านสะกดคำของนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังสามารถดำรงชีวิตได้ในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าจากการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในทักษะด้านการอ่านสะกดคำ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ ไม่บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้และไม่มีการพัฒนา จึงทำให้ผลที่เรียนมายังไม่เป็นที่น่าพอใจ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่องการอ่านสะกดคำต่ำ พบว่า นักเรียนมีปัญหาเรื่องการอ่านสะกดคำ ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้ ไม่รู้จักความหมายของคำ เพราะฉะนั้นนักเรียนอ่านสะกดคำไม่ได้ หรืออ่านสะกดคำไม่ถูกต้อง จึงอ่านออกเสียงออกมาเป็นคำไม่ได้ ทำให้ออกเสียงผิดเพี้ยนไป และไม่รู้จักความหมายของคำ ทั้งยังขาดการฝึกฝน และยังไม่รู้จักหลักเกณฑ์ของภาษา ประกอบกับไม่มีวีดิทัศน์และเทคนิคการสอนที่หลากหลาย สื่อการสอนยังเป็นแบบเดิมทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย ไม่มีความกระตือรือร้นเท่าที่ควร ไม่น่าสนใจเพราะครูไม่มีสื่อนวัตกรรมที่ดี พร้อมทั้งมีแบบฝึกหัดน้อย ไม่ครอบคลุมเนื้อหา ไม่เรียงลำดับความยากง่าย และความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนมีความสามารถไม่เท่ากัน จึงเป็นเหตุที่ทำให้อ่านไม่คล่อง อ่านคำไม่ได้ ออกเสียงไม่ถูก ส่งผลให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีปัญหา

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ บัตรคำ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหการอ่านสะกดคำอย่างต่อเนื่อง ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียน การสอนอ่านแบบ บัตรคำ เป็นพื้นฐานการจดจำคำต่าง ๆ ของนักเรียน เน้นให้นักเรียนใช้ทักษะอ่านสะกดคำผ่านการจดจำและเน้นทักษะการอ่านสะกดคำจากการฟังผ่านบัตรคำ ซึ่งประกอบด้วยบัตรคำศัพท์ รูปภาพ บัตรคำพยัญชนะและสระ ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนและที่สำคัญช่วยกระตุ้น ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ นอกจากนี้บัตรคำเป็นสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่มีราคาไม่แพง หรือสามารถจัดขึ้นเองโดยมีขั้นตอนกระบวนการทำขึ้นที่ไม่ยุ่งยาก นอกจากนี้นักเรียนสามารถพกพาหรือหยิบจับไปที่ไหนก็ได้ทั้งภายในห้องเรียนหรือภายนอกห้องได้ บัตรคำช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา (Lewis : 2010)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมองเห็นความสำคัญในการอ่านสะกดคำจึงได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วย บัตรคำ มาใช้ในการพัฒนาการอ่านสะกดคำของผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวได้ อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนอ่านสะกดคำได้ถูกต้องเหมาะสมกับผู้เรียน นักเรียนมีความสามารถและมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่สูงขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบบัตรคำ
2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ บัตรคำ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเหมือดแก้วบำเพ็ญวิทยา โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบบัตรคำ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ รูปแบบการวิจัย เป็นวิจัยในชั้นเรียน ประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเหมือดแก้วบำเพ็ญวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1)แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำโดยใช้บัตรคำ จำนวน 5 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเวลา 5 ชั่วโมง 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบการอ่านสะกดคำชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้สำหรับทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) 3)แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบสอบถามเพื่อสำรวจความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบบัตรคำ และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์คะแนนและระดับความพึงพอใจ วิเคราะห์ความก้าวหน้าโดยใช้ ค่าร้อยละ เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การการพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บัตรคำ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำ มีรายละเอียด ดังนี้ ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$)	t	p
ทดสอบก่อนเรียน	25	20	10.12	5.11	10.13	.000
ทดสอบหลังเรียน	25	20	17.24	1.83		

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนการพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{x} = 17.24$, $SD = 1.83$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 10.12$, $SD = 5.11$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบบัตรคำแล้ว นักเรียนมีการพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำ กับเกณฑ์ที่กำหนด
 ตารางที่ 2 ผลการพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำ กับเกณฑ์ที่กำหนด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำ	จำนวนนักเรียน	เกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	($S.D$)	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	t	p
	25	80	20	17.24	1.83	86.20	3.38	0.00

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนผลการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 17.24 คิดเป็นร้อยละ 86.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) เท่ากับ 1.83 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ผลการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 80

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ จำนวน 25 คน ซึ่งจำแนกภาพรวมและรายด้าน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และระดับความคิดเห็น ดังรายละเอียดตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ

รายงาน	\bar{x}	S.D	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับ
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่สับสน	4.08	0.70	มาก	2
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ปฏิบัติตามขั้นตอน ไม่ยากเกินไป	3.96	0.84	มาก	4
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนคิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอน	4.04	0.89	มาก	3
4. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้	4.56	0.51	มากที่สุด	1
รวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.16	0.17	มาก	(3)
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้				
5. นักเรียนสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ บัตรคำ	4.40	0.87	มาก	2
6. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดี มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม	4.56	0.51	มากที่สุด	1
7. นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และความคิดเห็นระหว่างเพื่อน	4.24	0.66	มาก	3
รวมด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้	4.40	0.11	มาก	(1)
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้				
8. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ และมีเป้าหมายในการอ่านมากขึ้น	4.36	0.70	มาก	2
9. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการอ่านสะกดคำมากขึ้น	4.16	0.85	มาก	3

10. นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และในวิชาอื่นได้	4.52	0.71	มากที่สุด	1
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้	4.35	0.13	มาก	(2)
รวมทั้งหมด	4.30	0.03	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30, S.D = 0.03$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับหนึ่ง ($\bar{X} = 4.40, S.D = 0.11$) รองลงมา ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35, S.D = 0.13$) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.16, S.D = 0.11$) ตามลำดับ ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40, S.D = 0.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดี มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ($\bar{X} = 4.56, S.D = 0.51$) นักเรียนสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ บัตรคำ ($\bar{X} = 4.40, S.D = 0.87$) และนักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และความคิดเห็นระหว่างเพื่อน ($\bar{X} = 4.24, S.D = 0.66$) ตามลำดับ

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35, S.D = 0.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในวิชาอื่นได้ ($\bar{X} = 4.52, S.D = 0.71$) นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ และมีเป้าหมายในการอ่านมากขึ้น ($\bar{X} = 4.36, S.D = 0.70$) และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการอ่านจับใจความ ($\bar{X} = 4.16, S.D = 0.85$) ตามลำดับ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.16, S.D = 0.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ 4. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้ ($\bar{X} = 4.56, S.D = 0.51$) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่สับสน ($\bar{X} = 4.08, S.D = 0.70$) การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนคิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอน ($\bar{X} = 4.04, S.D = 0.89$) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ปฏิบัติตามขั้นตอน ไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 3.96, S.D = 0.84$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่าทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนอย่างแท้จริง การจัดการเรียนรู้แบบบัตรคำ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนเห็นภาพรวมของพยัญชนะ สระ และตัวสะกดได้อย่างเป็นรูปธรรม ช่วยกระตุ้นการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสทางสายตา (Visual Perception) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **วรรณี โสมประยูร (2553)** ที่ระบุว่า การใช้สื่อประจักษ์สายตา เช่น บัตรคำหรือบัตรภาพ จะช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและรูปอักษรได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้ความสามารถในการสะกดคำพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ การใช้บัตรคำยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนซ้ำ ๆ (Drill and Practice) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านสะกดคำ เมื่อนักเรียนเห็นบัตรคำบ่อยครั้งจะเกิดความคุ้นเคยกับโครงสร้างของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ทำให้สามารถประสมคำได้ถูกต้องแม่นยำขึ้น การที่บัตรคำมักใช้สีสันทันหรือขนาดตัวอักษรที่ชัดเจนยังช่วยดึงดูดความสนใจและลดความเบื่อหน่ายในการเรียน ส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนานและท้าทาย สอดคล้องกับแนวคิดของ **Skinner (1957)** ที่กล่าวถึงทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning) ในเรื่องของการเสริมแรง ซึ่งการใช้บัตรคำในลักษณะของเกมหรือการฝึกที่รู้ผลคำตอบทันที ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและต้องการพัฒนาทักษะตนเองให้ดีขึ้น

2. ทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ หลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ เมื่อรวมคะแนนทั้งหมด 20 คะแนนแล้ว พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 17.24 คิดเป็นร้อยละ 86.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) เท่ากับ 1.85 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 ทั้งนี้ เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด การที่นักเรียนสามารถทำคะแนนได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน สะท้อนให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) อย่างแท้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของ **ทิศนา ขัมมณี (2560)** ที่ระบุว่าจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมจะช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและคงทน นอกจากนี้ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ต่ำยังแสดงให้เห็นว่าสื่อบัตรคำสามารถช่วยพัฒนานักเรียนในกลุ่มที่แตกต่างกันให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550)** ที่กล่าวว่าการใช้สื่อประกอบการสอนที่เหมาะสมกับวัยจะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น นอกจากนี้ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 1.85$) ที่ค่อนข้างต่ำ แสดงให้เห็นว่าคะแนนของนักเรียนส่วนใหญ่มีความเกาะกลุ่มกัน สะท้อนถึงประสิทธิภาพของบัตรคำที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะของนักเรียนได้ครอบคลุมทั้ง

กลุ่มเก่ง กลาง และอ่อน ให้สามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ใกล้เคียงกัน ส่งผลให้นักเรียนในภาพรวมมีทักษะการอ่านสะกดคำที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เปลี่ยนจากการท่องจำมาเป็นการลงมือปฏิบัติและตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเอง สอดคล้องกับ **ทฤษฎีของ Piaget (1962)** ที่อธิบายว่าเด็กวัยประถมศึกษาจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดผ่านวัตถุที่เป็นรูปธรรม บัตรคำจึงเป็นสื่อที่ตอบสนองต่อธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนสนุกสนานและไม่ตึงเครียด ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนสะกดคำภาษาไทยและนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

สรุป

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ข้อ โดยมีผลสรุปที่สำคัญ ดังนี้ 1) ผลทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 10.12 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 20) และเพิ่มสูงขึ้นเป็น 17.24 คะแนนหลังสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่านวัตกรรม "บัตรคำ" เป็นเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนสามารถจดจำรูปคำ ประสมพยัญชนะ สระ และตัวสะกดได้อย่างถูกต้องแม่นยำขึ้นกว่าการเรียนแบบปกติ 2) ผลทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ข้อมูลนี้ยืนยันว่าการใช้บัตรคำไม่เพียงแต่ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการขั้นเท่านั้น แต่ยังช่วยยกระดับความสามารถในการอ่านให้ถึงมาตรฐานทางวิชาการที่ตั้งไว้ โดยมีจำนวนนักเรียนส่วนใหญ่ที่สามารถทำคะแนนได้ในระดับดีมาก 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้แบบบัตรคำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก เนื่องจากกิจกรรมการใช้บัตรคำมีความสนุกสนาน ไม่ตึงเครียด และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการฝึกอ่านร่วมกับเพื่อน รวมไปถึงบัตรคำช่วยให้การสะกดคำที่เคยเป็นเรื่องยากกลายเป็นเรื่องที่เข้าใจง่ายและจดจำได้นานขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บัตรคำ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรเลือกคำศัพท์ในบัตรคำที่เหมาะสมกับระดับความยากง่ายและสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยเริ่มจากคำที่สะกดตรงตามมาตราไปสู่คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา เพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียนรู้เบื้องต้นให้กับนักเรียน

1.2 ควรใช้บัตรคำที่มีสีสันสดใส ขนาดตัวอักษรชัดเจน และอาจเพิ่มรูปภาพประกอบ (Pictorial Flashcards) เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความหมายของคำกับรูปศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี

1.3 นำบัตรคำไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกมการแข่งขัน เกมหาคำ หรือการจัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ลดความกดดันและช่วยให้นักเรียนสนุกกับการฝึกฝน

1.4 ในขณะที่นักเรียนใช้บัตรคำ ครูควรให้คำแนะนำ หรือแก้ไขคำผิดทันที เพื่อให้ นักเรียนจดจำวิธีการสะกดคำที่ถูกต้อง และไม่เกิดความเข้าใจผิดในระยะยาว

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการใช้บัตรคำร่วมกับนวัตกรรมอื่น ๆ เช่น แอปพลิเคชันบนแท็บเล็ต หรือสื่อมัลติมีเดีย เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำในยุคดิจิทัล

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเพิ่มการศึกษาเกี่ยวกับทักษะ "การเขียนสะกดคำ" ควบคู่ไปกับการอ่าน เพื่อดูความสัมพันธ์และพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้ครบวงจรยิ่งขึ้น

2.3 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบัตรคำไปทดลองใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) เพื่อศึกษาว่าสื่อประเภทนี้สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำในกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายได้หรือไม่

2.4 ควรมีการติดตามผลหลังการวิจัยในระยะยาว (Follow-up) เพื่อศึกษาว่านักเรียน ยังคงมีความสามารถในการอ่านสะกดคำที่แม่นยำหลังจากผ่านระยะเวลาการวิจัยไปแล้วหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). แนวทางการจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 1). โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2561). “ปัญหาการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร” ในเอกสารประกอบการสัมมนาภาษาและการสื่อสาร ฉบับที่ 5 หน้า 5. กรุงเทพฯ: 2-3, พฤศจิกายน.
- ณัฐนิชา บุญสม. (2546). การสอนอ่านตามแนววรรณฐานและผลต่อโครงสร้างการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิตนา แชนมณี. (2560). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 21). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภาพร นุเสน. (2545). การอ่าน: เอกสารประกอบการสอน. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏลำปาง.

- บุญรอด โชติวชิรา. (2547). ผลการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณิ โสสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอน การสอนภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). บริษัทสำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). วิธีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- Lewis, M. (2010). The Lexical Approach: The State of ELT and a Way Forward.
- Piaget, J. (1962). Play, dreams and imitation in childhood. Norton.